לפני יו"ר הוועדה, כב' השופטת (עמיתה) ליאורה פרנקל (שיפמן)
חברת ועדה – גב' רוני גאגין, עו"ס
חברת ועדה – גב' אורית שפירא-הימן, קרימינולוגית
נציג/ת שב"ס – רס"מ כרמית גוילי
מזכירת ועדה – מעיין משיח

מבקש **פלוני (אסיר), ע"י ב"כ עוה"ד מג'ד בדר**

נגד

משיבה **מדינת ישראל, ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כהן ומר אדם פיין, מתמחה**

החלטה

לפנינו בקשת האסיר לשחרור מוקדם. האסיר יליד 1992, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של גניבת רכב, כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. העבירה, כפי שנקבע בגזר הדין, בוצעה על רקע בצע כסף. האסיר נדון לתקופת מאסר של 13 חודשים ועונשים נלווים וכן קנס כספי ופיצוי למתלוננים אשר טרם הגיע המועד לפירעונם.

האסיר תושב שטחים ומשטרת ישראל בתגובתה ציינה "**מדובר בתושב הרשות אשר נכנס לשטחה של מדינת ישראל ללא אישור או פיקוח במטרה לפגוע בבטחונם ורכושם של אזרחים חפים מפשע. בנוסף ישנו קושי בפיקוח אחר תנאי שחרורם של תושבי הרשות לאור המסוכנות שלא ניתן לאיינה בשום צורה אלא בהשארתו מאחורי סורג ובריח וכן בשל המסוכנות הקיימת. לאור המצב הבטחוני השורר במדינה מתנגדת משטרת ישראל לשחרורו המוקדם**".

האסיר, בשל היותו תושב שטחים, לא היה משולב במהלך תקופת המאסר בתכנית טיפולית וכן לא היה משולב בעבודה.

ב"כ האסיר טען כי העובדה שהאסיר לא שולב בתכנית טיפולית ולא שולב בעבודה איננה בגינו כי אם בשל נוהלי שב"ס אשר אינם משלבים תושבי שטחים בתכניות טיפוליות או בעבודה. ב"כ האסיר טען כי האסיר הוכיח את העדר מסוכנותו באופן שהוא התנהל כשורה במהלך מאסרו, העבירה שביצע הינה על הרף הנמוך של העבירות מהסוג הנדון וכי מדובר באסיר ללא עבר פלילי.

מנגד, ב"כ היועמ"ש התנגד לשחרורו המוקדם בשל אופי העבירה והעובדה שהאסיר נכנס לישראל שלא כדין.

הוועדה שקלה את טיעוני הצדדים והגיעה למסקנות כדלקמן.

בסעיף 3 לחוק שחרור על תנאי נקבע כי ועדת השחרורים לא תשחרר אסיר אלא אם שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

בסעיף 9 לחוק שחרור על תנאי המחוקק קבע שיקולים שונים שעל הוועדה לשקול, בבואה להכריע בשאלת התאמתו של האסיר לשחרור על תנאי, ביניהם בין השאר אופי העבירה, אורך תקופת הרישיון, הרשעות קודמות, התנהגות במהלך המאסר וחוות הדעת.

נקודת המוצא היא שלאסיר אין זכות קנויה לשליש ברישיון, כפי שעולה מההלכה הפסוקה והפסיקה.

במקרה הנדון אכן האסיר נטול הרשעות קודמות ואין בפני הוועדה מידע על התנהגות שאיננה ראויה במסגרת המאסר. יחד עם זאת, על פי ההלכה הפסוקה הנטל לסתור את חזקת המסוכנות מוטל על האסיר. אסיר אשר מבקש להשתחרר בשחרור מוקדם צריך לשכנע את הוועדה שהוא עבר הליך טיפולי ושיקומי וכי לא נשקפת מצד האסיר מסוכנות לציבור. האסיר שבפנינו, הגם שלא בגינו, אלא בשל נוהלי שב"ס, לא עבר הליך טיפולי ולא היה משולב בעבודה ובנסיבות אלה הוועדה סבורה כי הוא לא איין את המסוכנות הלכאורית הנשקפת ממנו.

זאת ועוד, במסגרת דברי האסיר הובא לידיעת הוועדה כי האסיר בזמנו עבד בישראל בהיתר, ככה לפי דבריו והתגורר בישראל בהיתר, ככה לפי דבריו. העבירה בוצעה כאשר רשיונו לעבוד בישראל הסתיים. עוד עלה בפני הוועדה כי אין בידי האסיר תכנית לאחר שחרורו כגון מקום עבודה שימתין לו או מסגרת טיפולית אשר תקלוט אותו.

לאור האמור הוועדה לא מצאה כי האסיר איין את מסוכנותו הלכאורית וכי הוא ראוי לשחרור מוקדם ולפיכך בקשתו נדחית.

האסיר מסכים לפרסום ההחלטה ללא פרטיו האישיים.

החלטת הוועדה ניתנת לפרסום, למעט פרטי האסיר ושמו.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשפ"ה, 03/04/2025 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן), **שופטת (עמיתה)**	**גב' רוני גאגין,** **חברת ועדה**	**גב' אורית שפירא-הימן,** **חברת ועדה**

רס"מ כרמית גוילי
נציג/ת שב"ס